

پیشوند «بی»

وقتی پیشوند (بی) به ابتدای بعضی از کلمات اضافه شود، معنی (نداشتن) می‌دهد.
یعنی کسی یا چیزی آن را ندارد.

بی + نیاز ← بی نیاز: یعنی کسی که نیاز ندارد.

بی + مزه ← بی مزه: یعنی چیزی که مزه ندارد.

بی هدف، بی حوصله، بی کار، بی سلیقه، بی نظم، بی تجربه،

بی اراده

علایم نگارش

✓ نقطه (.) : هرگاه جمله‌ای به پایان رسید در آخر آن نقطه می‌گذاریم.

من هر روز به مدرسه می‌روم.

✓ ویرگول (،) : هرگاه در جمله‌ای نیاز به مکث بود از آن استفاده می‌کنیم.
ویرگول نشان می‌دهد که دو قسمت جمله به هم ربط دارند.

به مدرسه که می‌روم، دوستانم را می‌بینم.

✓ علامت سوال (?) : وقتی از کسی سوالی می پرسیم، در آخر جمله می گذاریم.
آیا درس هایت را خوانده ای؟

نشانه های جملات پرسشی

گاهی جملات را با آهنگی که به آن جمله می دهیم، می توانیم پرسشی کنیم.
نمایت را خوانده ای؟

در بیشتر جملات پرسشی، کلمه های پرسشی مانند: چرا، آیا، چگونه و کدام مشاهده
می شود.

که چرا امروز دیر آمد هایی؟

که چگونه می توانم شعر بخوانم؟

که کدام روز ورزش داریم؟

که آیا امروز هوا سرد است؟

